

POETAS ANTIGOS DE GALICIA

É verdadeiramente asombroso que hoje se diga que o gallego variou tanto da idade media que é mui outro do que aquél, e d' aquí ven o que nosos prosadores e poetas anden quentando os miolos para escribir cada un ao seu modo, inventando termos e locuciós con tanto amor propio que só cuidan perfecta a propia obra e defeutuosa a dos mais.

Semellante erro proven da falta do estudo dos poetas dos *Cancioneiros* da Vaticana e de Ajuda e das *Cántigas* de Atonso o Sabio, onde se atopa un gallego puro usado por ilustres vates. As producciós d' estes, enténdense no día perfectamente, son modelos de language e de poesía, que recomendamos aos nosos literatos, e para proba d'elo encetamos esta seición c'unha cántiga de Pero Meogo, á que seguirán outras de outros trovadores en números sucesivos.

F. V.

CÁNTIGA

Levouse a velida,
Vai lavar cabelos
Na fontana fría;
Leda dos amores
Dos amores leda.
Levouse a louzana.
Vai lavar cabelos
Na fría fontana;
Leda dos amores
Dos amores leda.
Vai lavar cabelos
Na fontana fría;
Pasou seu amigo
Que lle ben quería;
Leda dos amores
Dos amores leda.
Pasa seu amigo
Que lle ben quería:
O cervo do monte
A auga volvía.
Leda dos amores
Dos amores leda.
Vai lavar cabelos
Na fría fontana,
Pasa seu amigo
Que moito a vos ama;
Leda dos amores
Dos amores leda.

PERO MEOGO.